

Juryrapport Kemn-A-Ward

In deze barre tijden van aankomende bezuinigingen, geslaagde rookbomacties voor kunstinstellingen, de bezetting van museum Boymans in Rotterdam, de 'Mars der Beschaving', lunch aan de hofvijver voor het torentje, een grootse demonstratie op het Malieveld, hardhandig optreden van de ME, waarbij zelfs de Oervader van het Nederlands toneel Jan Joris Lamers hardhandig werd aangepakt, barste in Amsterdam de 22^e editie van het ITS-festival los onder de als altijd bezielende leiding van Jacqueline de Goey en Theu Boermans.

In dit heftige klimaat studeren vele studenten af, maar hun toekomst blijft onzeker.

Want alle demonstraties ten goede heeft het tot nog toe helaas niet veel opgeleverd.

Dit jaar vond de jury een mager jaar. Niet alleen waren er veel minder voorstellingen dan andere jaren, waar was bijvoorbeeld de toneelafdeling van de Herman Teirlinck Antwerpen, en waar waren de eigenwijze solo's van de 4^e jaars afstuderenden.

In sommige gevallen was het lastig voor de jury om individuele talenten te kunnen ontdekken. Als voorbeeld de afstudeervoorstelling van de HKU te Utrecht, 'Games without Frontiers' onder regie van Jakop Ahlbom, op zich een bewonderenswaardige voorstelling, maar meer het signatuur van de maker dan van de uitvoerenden.

Pluspunten waren de geboorte van twee nieuwe toneelschrijvers: Arnon Grunberg en Lykele Muus. Respect voor de Amsterdamse afstudeerklas die de guts hadden Grunberg te vragen, die nog 'ja' zei ook. Wat een voortreffelijke voorstelling opleverde met dank aan Gerard Jan Reijnders.

Absolute verdeeldheid heerste er bij de jury over de voorstelling 'Into the big World' afstudeer Mime Amsterdam, onder regie van David Weber-Krebs, met Anne Breure en Niki Hadikoesoemo. Van onthutsend slecht, verschrikkelijk tot brutaal, gedurfd en intrigerend. De jury heeft nog nooit eerder meegemaakt dat na een half uur de halve zaal, gegeneerde lachjes slakend, massaal geluidloos begon te smssen, In totale verdeeldheid verlieten wij en het publiek de zaal. De manier waarop de twee speelsters Ijzere Hein-erig doorspeelde dwingt respect en bewondering af, voor ten minste twee juryleden. Genoeg punten voor discussie dus, wat ook moet op een ITS-festival.

Een voortdurend terugkerend fenomeen deze editie, was in onze ogen de geile meisjes. Meer dan de helft had zich uitgedost alsof ze voor 20 Amerikaanse en Europese casting-directors speelde.. Woest sexy haar, ogen zwaar opgemaakt, de kortst mogelijke zilveren en zwarte jurkjes op de meest onwaarschijnlijk hoge hakken. Ons sleutelwoord is daarom: Hak!

Dit jaar is het de 6^e keer dat de Kemna-A-Ward wordt uitgereikt.

Zoals ook voorafgaande jaren, geldt ook nu weer de beperking dat wat we al wisten van sommige acteurs geen enkele rol mocht spelen in de beoordeling.

Dan onze nominaties:

Mattias van de Vijver (Maastricht) uit de productie 'Plukt ons', onder regie van Joachim Robbrecht. Zodra Matthias het toneel op komt in de Kale Zangeres als bizarre bezoeker trekt hij direct alle aandacht naar zich toe. Ondanks zichzelf komisch, met een zeer sterke fysiek. Een bijzondere toneelspeler met een eigen intrigerende persoonlijkheid.

Nina van der Woude (Artez Arnhem) uit de productie Sugar de L'eau. In de strakke regie van Willem de Wolf, sprong Nina er nuchter, droog-komisch, schaamteloos en down-to-earth uit. Heel goed getimed met als hoogtepunt een hallucinerende pillentrip, haar eigen persoonlijkheid onbewust opdringend.

Cheryl Moenen (Maastricht) uit de al eerder genoemde productie 'Plukt ons', met groot doorzettingsvermogen in 10 dagen in elkaar gezet. In een moeilijke tekst van Ionesco wist Cheryl met haar onbevengene manier van spelen de juiste toon te raken. Met komische effect en getimede precisie wist zij ons te overrompelen. Een sterke energieke grappig charismatische speelster.

De jury kent de Kemn-A-Ward 2011 toe aan...

Matthias van de Vijver